

Hvad det vil sige paa en Rejse, der pr. Jernbane andrager omtrent 4 Mil og pr. Akse $2\frac{1}{2}$ à 3 Mil, ville ærede Medlemmer vel kunne forstaa. Et 3 Timers Ophold paa en saadan Rejse er ikke morsomt, det ødelægger i Virkeligheden al Benyttelse af denne Route. Ligeledes led denne Bane den Gang og lider endnu — thi de Anker, jeg her refererer, gælde fuldt ud endnu — under den Mangel, at der kun gaar 3 Tog daglig i hver Retning. Det paavirker ikke blot Forbindelsen mellem Storeheddinge og Fakse og mellem disse Byer og Køge, men ogsaa mellem Storeheddinge—Fakse paa den ene Side og hele det øvrige Land paa den anden Side. Det er dog fortvivlet, naar man skal herfra til Storeheddinge, at man kun kan benytte Morgentoget Kl. $7\frac{3}{4}$ eller Aftentoget Kl. $7\frac{1}{2}$; thi Godstoget, som gaar herfra Kl. $10\frac{1}{4}$, kommer allerede til Køge omtrent Kl. 12, og saa gaar det ikke derfra ad den østsjællandske Bane før Kl. $2\frac{1}{2}$, altsaa med næsten $2\frac{1}{2}$ Timers Ophold i Køge paa denne Vej. Forbindelsen nede fra og her opefter er noget bedre med dette mellemliggende Tog, men langt fra tilfredsstillende, og dette, kun at have 3 Tog i hver Retning, kan man sige er noget saa enestaaende her i Landet, at der er Grund til at klage derover. (Afbrydelse). Ærede Medlemmer kende Eksempler paa det samme, men i Forhold til alle de Steder, hvor de have flere, er det dog ret enestaaende. Gik disse mellemliggende Tog saa endda i direkte Forbindelse med andre Tog, kunde det være, hvad det var, men det gøre de ikke en Gang. Jeg tænker naturligvis ikke paa saadanne Strækninger som fra Harboøre til Tyborøn Kanal, hvor man helt indstiller Trafikken, fordi der hverken er Passagerer eller Gods at befordre. I Sammenligning dermed er 3 Tog jo meget, men den Egn, som jeg taler om, er en af de mest velhavende og tættest befolkede Egne, vi have her i Landet. (Poul Christensen. Midtsjælland!) Midtsjælland i Ære, men jeg tør dog nok tro, at Egnen dernede vel staar Maal med Midtsjælland. Men tænk saa ogsaa paa, hvor mange Tog Midtsjælland har i hver Retning! Dette Andragende, som altsaa blev indgivet i 1901 til Trafikministeriet, har man endnu ikke faaet Svar paa. Det er en Ting, som jeg ikke vil sige mange Ord om, thi det behøves neppe; men jeg kan dog ikke undlade at fremhæve, at det havde man neppe ventet, man skulde opleve efter Systemskiftet, at man overhovedet ikke fik Svar paa sit Andragende. Det er saa meget

mere overraskende, som jeg bl. a. gentagne Gange har henvendt mig i Ministeriet — ikke til den højtærede Minister selv — angaaende den Sag, og der blev stadig sagt, at den var under Overvejelse; om den vilde faa et for os gunstigt Resultat, var en Sag for sig, men Svar skulde vi nok faa. Det have vi imidlertid endnu ikke faaet. Saa var det nu for en 14 Dage siden, at der blev afholdt et nyt Møde dernede paa den paagældende Egn, hvor man vedtog et nyt Andragende til Regering og Rigsdag. Denne Gang tog man Rigsdagen med. Jeg tager deraf Anledning til udtrykkelig at betone, at de Bemærkninger, jeg her kommer med, ogsaa gælde den Del inden for Folketinget, som vil faa særlig med det Spørgsmaal at gøre, nemlig det højtærede Finansudvalg. Jeg haaber, det vil tage de Bemærkninger, jeg her fremkommer med, under velvillig Overvejelse, særlig ved Behandlingen af det Spørgsmaal, som jeg nu kommer til, nemlig det større Spørgsmaal om at lade hele denne Bane blive overtaget af Staten. Dertil er der en særlig Grund, nemlig den, at Staten alligevel betaler Gildet. Det gælder om den østsjællandske Bane som om den lollandske, at Staten har her — ubegribeligt nok for Resten — overtaget Rentegaranti for en Del af denne Banes Anlægskapital. Her er Tale om godt 3 Mill. Kr., dem har Staten garanteret 4 pCt. Rente af, og anden Rente er der ikke at svare, fordi Driftsoverskuddet aldrig er naaet saa højt op, at det paa langt nær kan kunnet dække de 4 pCt. Rente. Det har i de senere Aar stillet sig saaledes, at Staten, der, naar Renten ikke kunde udredes af Driftsoverskuddet, skulde betale 123,000 Kr., hvilket er 4 pCt. af Anlægskapitalen, dog er sluppen med at betale nogle og firsinde-tve Tusinde Kroner, 85 à 87,000. Men det er jo nok det, og der er ingen Udsigt til, at Driftsoverskuddet under de nuværende Forhold vil kunne stige saa højt, at Staten helt vil kunne slippe. Se, naar det er Tilfældet, at Staten alligevel skal betale Underskuddet, ser jeg sandelig ikke, hvorfor Staten saa ikke overtager Driften. Nu har man som bekendt det mærkelige Forhold dernede, at der sidder en Bestyrelse for dette Aktieselskab, hvis Aktier altsaa ere garanterede af Staten, og denne Bestyrelse har intet som helst at sige. Hver Gang man kommer med et Andragende til den om Forbedring i Forholdene, svares der: Vi kunne ikke for kgl. Kommissarius. Kgl. Kommissarius er jo Statsmagtens Repræsentant i dette Forhold, det